

1978-79

=/= N A D A L C H A I R E G O =/=

LEMA:

"Saraiva dos meus pecados
molloulle a Xesús as pallas
....."
....."

= A N D A I N A =

Veño a pé dend-às mariñas = das mariñas, a pé, veño,
cô meu fardel ateigado = de cantigas e de versos;
chego das terras salgadas, = das salgadas terras chego
onde a mar fai namoríos = coas estrelas i-os luceiros;
onde a Lúa fai nas ondas = trezados camarifeiros.

Veño a pé dend-às ribeiras = frolecidas de salseiros,
onde as rapazas mourelas = enredan nos areeiros,
e reloucan nos peiraos = enamorizando ôs pescos.

Chego as terras de Begonte, = de Begonte, as terras chego,
nun solpor de reiseñores = po-los camiños pedreiros.
Veño a Begonte araloso = a decir meu cantigueiro
de segrel da terra ceibe = e que m-escoiten os nenos,
i-as xentils mozas da chaira = i-os barils mozas chairagos.

Chego anceioso a Begonte = a cantigar os meus versos
de segrel dunha Galicia = branca, verde, azul de arelos,
pra que as vellas-mais m-escoiten, = e m-escoiten os pais-vellos.

Veño a cantar en Begonte,
coma segrel panxoleiro,
as máis ledas nadalfas
na louvanza do Deus-Neno.

=====!=====

=/= A B R E N T E =/=

Nas pedras do campanario = afrolecen badaladas
i atrocan-se en volvorelas = verdes, roibas, loí^xas, brancas,
que reloucan garoufeiras = po-las devesas e brañas,
nun choucheo de paxáros = da roseira d-alborada.

Volvorela muiñeira
desportela a frol da i-auga,
vai chegare a Noiteboa,
tes de facere muiñada.

Das pedras mucias da torre = agromecan bateladas
i atr^ocan-se en vagalumes = albeirizas, fuscas, gaias,
que sementan surriseiras = nos longos sulcos da chaira,
nun laboureo de chíos = a graña da luzada.

Vagalume panadeira,
fai, coa fariña, arrolada,
achega-se a Noiteboa,
tes de facere enornada.

Nas pedras do campanario = aerean as campas,
no teixido dos luceiros, = i-o paxáro d-alborada
rechouchea aguinaldeiro = po-la terra verdegada,
muiñeira de raiolas = da súa grileira gaita.

Ei!, paxáro sol gaitero
bota unha repinicada;
o Neno-Deus, é nacido,
e faremos trouleada.

=====|=====

=/= T R O U L E R I A =/=

Rapaciñas de Begonte

as do

mantelo

brosado,

ista noite é Noiteboa,

imos botar un bailado.

Troulea o pandeiro

do mozo lanzal,

hoxe rapaciñas

hai folda nadál

Rapaciños de Begonte,

as da

frolida

monteira,

ista noite é Noiteboa,

imos beilar a muiñeira.

Brincan as ferreñas

da moza roibal,

hoxe rapaciños

hai festa nadal

Rapaciñas de Begonte,

de Begonte, rapaciños,

ista

noite

é Noiteboa,

imos corré-los camiños.

Troulea o pandeiro

do mozo baril,

brincan as ferreñas

da moza xentil;

canta o mocerfo

na noite nadal,

i-un atruxo ceibe

resoa trunfal.

=====!=====

=/= C A N T A R O L A =/=

De sol, de lua e d-estrelas,
de arrecendo
montesío,
i arume de chuchumelas,
carregado ven o río.

!Río, Ladra,
río, Ladra,
cantaruxa
panxoliñas
po-los recantos
da chaira.

De luceiros da roseira,
da fontela
o canturío,
do zoo da carballeira,
ateigado ven o río.

!Río, Ladra,
río, Ladra
cantaroles
arrolfos
po-los ruseiros
da chaira.

De ronseles de alboradas,
de cantigas
d-orvallío,
de froula das muiñadas
acangado ven o río.

!Río, Ladra,
río, Ladra,
cantarexa
nadalfas,
po-las vereas
da chaira.

=====|=====

=/= LAVANDEIRA =/=

No mol regatiño,
na media do día,
os panos de liño,
lavaba
amodiño,
a Virxe María.

!Ai,panos de liño
do seu picariño!

Os pano de liño
a Virxe lavaba,
i-o reiseñoriño,
moi maino,
mainiño,
ledio cantaba.

!Ai,panos de liño
do seu picariño!

Moi maino,mainiño,
camiñaba o día,
i-os panos de liño,
nun acurrunchiño
a Virxe tendía.

!Ai,panos de liño
do seu picariño!

Nun acurrunchiño
a Virxe lavaba
naquel regatiño
que maino,
mainiño,
as maus lle bicaba.

!Ai,panos de liño,
do seu picariño!

=====!=====

=/= T O R N A V O L T A =/=

Ceguei a frol de Begonte = pra cantar as panxoliñas,
cheguei nun mencer de lios = me vou na tarde chuchía
a ruar po-los camiños = de tornavolta as mariñas.

Ceguei a frol de Begonte
nun alba de zanfoñas,
a cantar-lle o Neno-Deus
un feixe de nadaláis.

Ceguei a frol de Begonte = ao petexo d-alborada,
pra dedir as panxoliñas = que no meu fardel portaba;
terno agora prês mariñas = po-los camiños da chaira.

Ceguei a frol de Begonte
cando o sol asubfaba,
a cantar-lle o Neno-Deus
i-a sua Nai, Virxe santa,
as nadalfas máis ledas,
as máis aledas louvenzas;
i agora a rolar camiños
na procura de arelanzas
pra ofrendáre-lle a Galicia
na noiteboa da esperanza
nunha panxoliña nova
e no Cebreiro cantada
onde o Neno-Deus se fixo
miragre no altar da Patria
i-o santo Graal, escudo,
da bandeira azul e branca.

=====|=====